

Sygn. akt VIII U 2223/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołań M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 6 czerwca 2013r. i 17 czerwca 2013r. **nr** (...) -2005 (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzją z dnia 6.06.2013 r. przeliczył ubezpieczonemu M. D. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1.01.1999 r.

Natomiast decyzją z dnia 17.06.2013 r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu emeryturę od dnia 1.02.2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Organ rentowy decyzje wydał na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009r. Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W odwołaniach do Sądu pełnomocnik ubezpieczonego M. D. kwestionuje zarówno wysokości emerytury, jak i kapitału początkowego, które jego zdaniem są zaniżone i domaga się ustalenia wysokości emerytury oraz kapitału początkowego

z zastosowaniem faktycznych zarobków z okresu jego pracy w Kopalni (...) w Z. od 13.06.1969 r. do 31.08.1976 r.

Ponadto w piśmie procesowym z dnia 13.02.2014 r. pełnomocnik ubezpieczonego wnosi o przeprowadzenie dowodu z pisma Spółki (...) Spółki Akcyjnej

w B. – Oddział w D. z dnia 13.02.2014 r. oraz zeznań świadków: A. Ś., J. S. (1) oraz J. S. (2) na okoliczność zarobków, jakie były wypłacane pracownikom Kopalni (...) w Z., zatrudnionym na takim samym stanowisku, jakie zajmował ubezpieczony.

Pełnomocnik wniósł także o ponowne przesłuchanie ubezpieczonego na okoliczność oszacowania zarobków otrzymywanych przez niego w spornym okresie zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, a swoje stanowisko przedstawił w odpowiedzi na odwołanie z dnia 10.09.2013 r.

Rozpoznając odwołania Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Organ rentowy decyzją z dnia 15.11.2005 r. ustalił ubezpieczonemu M. D. ur. (...) kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r., który wyniósł 99.124,52 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych, wybranych z całego okresu ubezpieczenia, czyli z lat 1978-1998.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 48,74 % - dowód: k. 22 i 23 akt kapitałowych ubezpieczonego.

Decyzją z dnia 3.08.2012 r. organ rentowy, wobec nabycia przez ubezpieczonego prawa do emerytury od dnia 27.08.2012 r. na podstawie art. 185 ustawy emerytalnej ponownie ustalił kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r., którego wartość wyniosła 104.784,24 zł.

Następnie decyzją z dnia 6.06.2013 r. organ rentowy, wobec zaistnienia nowych okoliczności mających wpływ na wysokość kapitału początkowego – przeliczył ponownie kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1.01.1999 r. w kwocie 106.824,08 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne również z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tym razem z lat 1969-1998.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 50.65 % - dowód: akta kapitałowe ubezpieczonego.

Kolejną decyzją z dnia 4.09.2013 r., organ rentowy odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r., ponieważ przeliczenie podstawy wymiaru z uwzględnieniem kwot minimalnego wynagrodzenia za okresy zatrudnienia od 7.09.1976r. do 31.12.1977 r. oraz od 1.01.1979 r. do 31.07.1979 r. pozostaje bez wpływu na zmianę wysokości kapitału początkowego, a zatem pozostaje ona bez zmian (nadal (...) 50.65 %) jako najkorzystniejszy wariant.

Natomiast decyzją z 27.08.2012r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu M. D. prawo do emerytury od dnia 27.08.2012 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego w wysokości 1.643,12 zł (brutto).

Kolejną decyzją z dnia 17.06.2013r. organ rentowy, po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego z dnia 22.02.2013 r. przeliczył jego emeryturę począwszy od dnia 1.02.2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emerytura po waloryzacji od dnia 1.03.2013 r. przysługuje ubezpieczonemu w kwocie 1.757,65 zł – dowód: akta emerytalne ubezpieczonego.

Organ rentowy w obu zaskarżonych decyzjach przyjął minimalne wynagrodzenie dla okresu od 13.06.1969 r. do 31.08.1976 r. zgodnie z przepisem art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej, ponieważ ubezpieczony M. D. nie przedstawił zarobków ze spornego okresu.

Sąd Okręgowy przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe – z akt osobowych, emerytalnych oraz kapitałowych ubezpieczonego, zeznań zawnioskowanych świadków oraz akt emerytalnych świadka J. S. (2), J. S. (1) i A. Ś., a także przesłuchania ubezpieczonego M. D. w charakterze strony i uznał, że odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

W aktach osobowych ubezpieczonego brak jest angaży określających wynagrodzenie stawką godzinową lub dniówkową, a w zasobach archiwalnych brak również dokumentacji czasu pracy na podstawie, której można takie dane sprawdzić i sporządzić stosowne zaświadczenie – dowód: k. 27 i 45-49 akt sądowych.

W spornym okresie M. D. pracował pod ziemią w Kopalni (...) jako młody fachowiec oraz ślusarz maszyn i urządzeń górniczych i ślusarz napraw maszyn górniczych. Zakład pracy nie mógł wystawić ubezpieczonemu wykazu zarobków za okres od 13.06.1969 r. do 31.08.1976 r., ponieważ nie posiada z tych lat dokumentacji zarobkowej – dowód: k. 54 akt sądowych.

Słuchani w charakterze świadków współpracownicy ubezpieczonego: A. Ś., J. S. (1) oraz J. S. (2) potwierdzili zatrudnienie ubezpieczonego, ale jednoznacznie nie określili wysokości pobieranych przez ubezpieczonego zarobków.

Świadek J. S. (2) był zatrudniony w Kopalni (...)

w Z. w okresie od 7.05.1959 r. do 29.08.1990 r. stale i w pełnym wymiarze godzin pod ziemią na stanowisku ślusarza.

Jest uprawniony do emerytury górniczej od dnia 19.03.1987 r. na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 7.03.1988 r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 3 lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1987 r. do 31.12.1989r. – dowód: k. 25 i 118 akt emerytalnych świadka.

Świadek J. S. (1) był zatrudniony w Kopalni (...)

w Z. w okresie od 21.07.1971 r. do 31.12.1995 r. w pełnym wymiarze godzin na stanowisku młodszego ślusarza pod ziemią oraz ślusarza pod ziemią.

Jest uprawniony do emerytury górniczej od dnia 1.04.1997 r. na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 25.04.1997 r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1983 r. do 31.12.1990. – dowód: k. 7 i 13 akt emerytalnych świadka.

Świadek A. Ś. na stanowisku ślusarza maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią był zatrudniony w Kopalni (...) w Z. w okresie od 1.07.1974r. do 19.06.1976 r.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1981 r. do 31.12.1990r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 172,11 % - dowód: akta kapitałowe świadka.

Z przedstawionego wyżej materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że świadkowie mają obliczone wysokości swoich świadczeń z innego okresu, znacznie wykraczającego poza okres sporny, tj. od 13.06.1969 r. do 31.08.1976 r.

W tej sytuacji Sąd nie dał wiary świadkom, którzy zeznali, że ubezpieczony w wyżej wymienionym okresie osiągał wysokie zarobki na zajmowanym stanowisku ślusarza maszyn i urządzeń górniczych oraz ślusarza napraw maszyn górniczych.

Zdaniem Sądu brak jest możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego za lata 1969-1976, na podstawie dowodów wskazanych w odwołaniu.

Skoro ubezpieczony nie przedłożył organowi rentowemu zarobków ze spornego okresu, to zdaniem Sądu organ rentowy stosując przepis art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych postąpił prawidłowo, zarówno przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego, jak i emerytury.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołań.

SSO Maria Gawlik